

EFES kilisesine mektup

Üç konu: 1- Hırlık çok yayıldı 2-apostollar öldü, öğretiş - 3-Yahudilikten kopma

(1) Tanıtma:

1 Efes kasabasındaki topluluğun meleğine yaz: yedi yıldızı sağ elinde Tutan ve yedi altın mumluğun ortasında Yürüyen şöyle konuşuyor:

Açık 1:20 - “Benim sağ elimde gördün ya o yedi tane yıldızı; hem de o yedi altın mumluk - onların saklı anlamını sana anlatırayım: o yedi yıldız yedi topluluğun melekleridir. Gördüğün o yedi mumluk gene, yedi topluluktur.”

Yedi yıldız ve yedi mumluk

- İsa burada kısa kısa sözlerle kocaman ve teselli verici bir mesaj veriyor. Ve bunu yapmak için için aynı haberi iki türlü gösteriyor: hem Grekler için hem Yahudiler için.
- ikisi aydınlık veriyor: yıldızlar gökte, mumluklar yeryüzünde. Burada imanlıların şahıtlığı için söz oluyor. “Siz dünyanın aydınlığısınız”
- işte İsa'nın gecikmesi burada anlaşılıyor: istiyor onun aydınlığı bütün dünyaya yayılsın. O yüzden seni, beni, bütün kiliseyi daha yeryüzünde bırakıyor.

Yedi yıldız:

- bu konuşuyor Greklere: Gökte yedi yıldızdan oluşan bir yıldız grubu var. Onun adı Pleyades, arapça Süreya, türkçe gene Ülker'dir. Çıplak gözle görünüyor ve çok önemlidir: denizcilere yolu ve zamanı gösteriyor. İlkbaharda o horizontta çıkmaya başladı mı, Akdenizde yolculuk yapma sezonu başlıyor.
- Ve Greklerin efsanelerini göre, nimfler denilen yedi tane dişi tanrı varmış, Zevs onları yıldızlara dönüştürüp göke yollayıp sonsuzlaştırmış.
- Ve o yedi nimf gene Artemis'in hizmetçileri imiş. Ve hatırladığınız gibi, Artemis Efes kasabasının dişi tanrısı idi. Değil mi, Apostolların İşleri'nde okuyoruz, nasıl bir ayaklanma oldu, bütün Efes halkı tiyatroya toplandı ve iki saat boyunca bağırılmışlar: “Efeslilerin Artemisi büyüktür” - sanki Allahu Ekber bağırma gibi.
- ve o yedi yıldız, Ülker yıldız grubu, o Artemis'in hizmetçileri idi. Ve şimdi okuyoruz o onlar nerede: İsa'nın elinde! Greklere büyük şok. Ne? Değil mi, Artemis onları aydardı, Artemis onların efendisi idi. Hayır, İsa daha güçlü, onlar İsa'nın elinde.
- Artık Artemis'in zamanı bitti. İsa Mesih'in çağı başladı. Eski putlar Mesih'in önünde eğiliyor, onun daha güçlü olduğunu kabul ediyorlar.
- Ama yetmiyor bu, Mesih'in elinde onlar bambaşka bir anlam kazanıyorlar: “o yedi yıldız yedi topluluğun melekleridir”. Artık dünyaya aydınlık veren, o yedi kızkardeş denilen yıldızlar değil, artık dünyaya yol gösteren, zamanı gösteren o Ülker yıldız grubu değil, ama kiliselerdir. Artık dünya kiliselere baksın.
- Ama çok ilginç ve zor anlaşılan bir söz kullanıyor: “o yıldızlar yedi kilisenin melekleridir”. Bu gene ne demek? Açıklama kitabında herşeyin meleği var: 72 defa melek sözü geçiyor: rüzgarların melekleri, mühürün meleği, borazan melekleri, dipsiz çukurun meleği, anlam gösteren melek, ölçmek meleği, orak meleği, ateş meleği ve öyle gidiyor.

- İsa kendisi demedi ki: “Küçük kızanları hor görmeyin, onların gökteki melekleri durmadakka gökte olan Babamın yüzünü görüyorlar. (Matta 18:10).
- En kolay olarak o sözü gökteki şahitler olarak anlayacağız. Yeryüzünde ne olursa, gökteki varlıkların ondan haberleri oluyor. Onun için burada geçen 'kiliselerin melekleri' ve 'kiliselerin kendileri' bir olarak bakmalıyız.
- Ve şimdi bize iyi haber var: Kiliseler İsa'nın elinde. O kontrol ediyor, o koruyor, en sonunda ona hesap vereceiz, değil herhangi insana.
- Eskiden beri insanlar yıldızlara bakıp kendi kaderini onlardan anlamaya çalıştılar. Buna astroloji diyoruz. Ve çok kişi herhangi önemli işe başlamadan yıldızlara bakıyorlar: bugün ev almak için uygun mu? Yarına mı ameliyat olsam, yoksa haftaya mı? Bu kararları vermek için yıldızlara bakıyorlar.
- Ama o yıldızlar nerede? İsa'nın elinde! Odur insanların kaderine karar veren. Odur bizim geleceğimizi elinde tutan. Ona bakıyoruz, Ona güveniyoruz!
- Yuhanna 10:27 Benim koyunlarım benim sesimi işitiyorlar. Ben onları tanıyorum, onlar da benim arkamdan geliyorlar. 28 Ben de onlara sonsuz yaşam veririm. Onlar sonsuza kadar kesinlikle yok olmayacaklar. Kimse de onları benim elimden kapamayacak.
- bu hem imanlılar için tek tek olarak geçerlidir, hem de İsa'nın burada dediği gibi, kiliselerin bütünü olarak. Ne kadar zorluklar ve baskılar da gelse, İsa kiliseleri taşıyor. Ne kadar zayıflıkları varsa da, güöleri yetmezse de, İsa kiliseleri taşıyor.
- ama aynı zamanda: ne kadar yaramazlıklar vrsa, İsa'nın haberi var ve bir gün onları elinden atabilir.

Yedi mumluk:

- bu söz artık Yahudilere ders veriyor. Biliyoruz Allahevinin içinde kocaman mumluk vardı. Onun adı Menora, yedi kolu vardı, Allahın kendisi onun yapılmasını buyurdu:
- Çıkış 25:31 "Saf altından bir kandillik yap. Ayağı, gövdesi dövme altın olsun. Çanak, tomurcuk ve çiçek motifleri kendinden olsun. 37 "Kandillik için yedi kandil yap; kandiller karşısını aydınlatacak biçimde yerleştirilsin.
- Bu kandillik zamanla Yahudilerin sembolü oldu. Ne zaman 70 senesinde Romalılar Yerusalm'deki Allahevi yıktılar, o kocaman mumluğunu alıp Romaya götürdüler. Sonra bu sahneyi gösteren bir kemer yaptılar: Titus kemeri. Bugüne kadar onu Roma kasabasında görebilirsiniz.
- Ve şimdi İsa onları şok ediyor: sıradan bir kişiye sorduğun zaman, yedi tane altın mumluk ne demek diyecek: elbette Yahudilerin sinagogları ya da Allahevi.
- Ama Açıklamanın sözleri keskindir Hayır! O mumluk sinagoglar değildir. O mumluklar Yahudileri gösteriyor: O mumluklar 7 kilisedir! Asıl Yahudiler onlardır!
- Filipililer 3:3 “Çünkü asıl sünnetli olanlar biziz. Biz ki, Allaha ruhta hizmet ediyoruz, Mesih İsa'da seviniyoruz ve beden şeylere de güvenmiyoruz.”
- Koloseliler 2:11 - “Onda gene, elle yapılmayan bir sünnetle sünnet oldunuz. Mesihteki sünnette beden tabiyetiniz atıldı.”
- Evet, ancak İsa'yı Mesih olarak kabul eden Yahudiler, asıl Yahudidir. Kim İsa'yı kabul etmeden usa'nın kanunda devam ederse, Açıklama kitabı onlara “Şeytanın sinagogu” diyor (2:8)
- Ama bu asıl Yahudiler ile sahte Yahudilerin arasında bir fark var: EA'da sade bir mumluk vardı, evet yedi kollu, ama gene de sade bir tane. Ve o Yerusalm'de dururdu.

- Ama eskiden bir olan şimdi yedi tane olmuş! Yedi tane: artık Allahevi, tapınak tek bir yerde değil, ama birçok yerde. Hem de nerede? Greklerin arasında, Asya sancağında, bugünkü Türkiye'de!

- Ve şimdi kiliselere de şok edici bir haber var: İsa o mulukların arasında yürüyor. Siz sandınız o sizi unuttu. Sandınız o sade gökte saklanıyor. Siz onun yokluğuna alıştınız. Kilise gidiyor, herşey yolunda: pastor, vaaz, kadın toplantısı, kızan dersleri v.s. Bir lafça: aslında İsa'sız da oluyor.

- Ama şimdi İsa aranızda indi. Herşeyi görüyor, herşeyi duyuyor, herkesin işine göre karşılık verecek. Senin toplantıdaki durumun, senin ruhsal hayatın onun gözleri önünde apaçıktır. O sana not verecek.

(2) Övgü:

2 "Ben senin işlerini biliyorum. Ve biliyorum

(a) "ne kadar çok işliyorsun"

1.Selanikliler 1:3 - "Allahımız ve Babamızın önünde - imanla işliyorsunuz, - sevgi için uğraşıyorsunuz ve - umutla dayanıyorsunuz"

- kilisenin hayatı bir fabrikaya benziyor: sürekli, günden güne ve planlı bir biçimde bir amaç için, bir hedef için uğraşılıyor.

- Ve nasıl bir fabrikada herkes aynı iş yapmıyor, ama herkesin farklı görevi varsa, aynı biçimde Kutsal Ruh bize değişik vergiler verdi, ve toplantının önderleri ona göre imanlılara değişik görevler veriyor.

- beşikten mezara kadar: imanlılar için değişik gruplar ve hizmetler var: kızan dersleri, gençlik grubu, evliler grubu, kadınlar grubu ve belki de yaşlılar için bir grup.

- Müjdelemek, beraberliği desteklemek, yardım etmek, tapınmak, dua etmek... bu fabrikanın içinde değişik bölmeler var. Ama hepsi aynı hedef için işliyorlar.

- Efes en büyük kasaba idi ve herhalde en büyük topluluk da orada idi. Ve Ruhsal hayatın bu dersini anladılar. Keyfli hareketlerle Rabbin işi bitmez. Biraz burada, biraz orada... canım çekti mi Rab için işleyecem... vaktim kaldı mı uğraşacam... hayır, olmaz. Bu kafa ile kilise yerinde kalacak ve bitecek.

- Sanıyorum tesadüf değildir ki, kilisenin işlemesi için en güzel ayetleri tam Efes kilisesine yazılan mektupta görüyoruz: Efes 4:8-16. Orada yazıyor: "Her bir parça tertipli işliyor". Çok şükür, Efes topluluğu bunu anladı

(b) ikinci yerde diyor: "biliyorum, ne kadar dayanıyorsun".

- İyi bir kilisenin ikinci özelliği: çabuk vazgeçmemek, zorluklara dayanmak: imansızların pis laflarına, sövmelerine. Hısımların yalvarmalarına: "Yahu dön o yoldan, vazgeç Mesih'ten", Şeytanın bütün ateşli oklarına, saldırılarına, her gün sana kendi hizmetçilerini yolluyor, seni başka yola soksunlar diye.

- 1.Petrus 4:4 - "Onlar şimdi sizi aşağılıyorlar. Ve şaş baş kalıyorlar, nasıl siz onlarla birlikte aynı taşkın rezilliklere koşmuyorsunuz."

(c) üçüncü yerde doğru öğretim: "sen kötü kişilere hiç dayanamıyorsun. Kim kendini apostol getiriyor, ama aslında değildir, işte öyle kişileri sen denedin ve onları yalancı buldun."

- Pavlus kendisi bunu önceden bildirdi: Apo 20:29-30 "Biliyorum, ben gittikten sonra yırtıcı kurtlar aranızda girip sürüyü darmadağın edecekler. Yetmiyor bu, sizin aranızdan bile adamlar kalkıp öğrencileri kendi peşlerine sürüklemek için sapık sapık şeyler

konuşacaklar.”

- var birçok kiliseler, hareketler, nerede çok güzel, çok temiz yaşayan, iman için çok işleyen kişiler katılıyor. Mesela Adventistler: kişisel bir nivoda çok iyi, ahlaklı kişiler.

- ama bu yeterli değil: neye iman ettiğine çok önemli. Senin imanına göre sonsuz yaşamı kazanacan, ya da kazanamayacan.

- Efes topluluğu buna dikkat ederdi. O zamanlarda daha da zor idi, çünkü KK henüz tamamlanmamıştı.

- “Sahte apostolları, sahte peygamberleri denedin ve yalancı buldun” - bakın, yerli kilisede ne kadar büyük yetki var: bir kişi kalkıp kendini peygamber, hatta apostol yaptı mı, onu hemen kabul etmiyoruz, deniyoruz: 1.Korintliler 14:29 “İki ya da üç peygamber konuşsun. Sesleyenler de konuşulan sözleri araştırıp karar versinler.”

- maalesef, bugünlerde topluluklarda öyle yapılmıyor. Bir kişi büyük gösterişle gelip insanlara el koymaya başladı mı, hele hele yabancı olduğu zaman, herkese bir korku geliyor, kimse KR'a karşıtirmek istemiyor. Öyle olmasın: deneyin !

(d) dördüncü övgü: ayet 3 “Sende sabır var. Benim adımdan için hep taşıdın ve yorulmadın.”

- sanıyorum, burada **daha büyük baskılar** için konuşuyor: mahpusa atılmak, devletten ceza yemek, belki de ölüm...

- müslümanlarda kolay: korkunçluk oldupu zaman, imanını inkar edebilirsin. Ama Mesihte öyle değil: Matta 10:33 “Ama her kim insanların önünde beni inkâr ederse, ben de gökte olan Babamın önünde onu inkâr edecem”

- onuniçin Petrus'un inkarı o kadar detaylı olarak, uzun uzun anlatılıyor: bize örnek olsun, inkar etmek ne kadar kötü bir şey

- ve tarih boyunca imanlılar bu konuda Rabbe sadıkan kaldılar ve çok zarar gördüler. İzmir kilisesine Rab ayet 9'da diyecek: “Sen ölüm derecesine kadar sadıkan ol. O zaman sana yaşam tacını verecem.”

- Efes topluluğu onu yapardı. O kadar Ruhta ilerlemişlerdi ki, onu göze almışlardı. Bu küçük bir mesele değil. Bugünlerde onu yeniden ve korkunç bir çoğalma ile görüyoruz. 2015'te en azında 7000 kişi sadece imanlı oldukları için öldürüldü, 2400 kilise bina yok edildi.

- evet: tekrarlırsak: Efes kilisesi örnek kilise idi. Belki dışarıya tabela koydular: “Obrazsova tsirkva” Örnek kilise. Çok çalışmak, doğru öğretiliş, dayanma gücü ve Rab için çeki çekmek... İsa, daha ne istiyorsun? Onları öv, herkese örnek göster. En azında rahat brak onları... ama hayır: şimdi azarlama geliyor, İsa onların zayıflığını gösterecek:

(3) Azarlama:

“4 Gene de sana karşı bir şeyim var: sen birinci sevgini braktın.”

birinci sevgi: bunu anlamak için Apo 19 bölümüne bakıyoruz.

a.8-9 - duahaneden ayrılık. Kesin bir ayırım lazımdı olsun: asıl imanlılar kim?

a.9-10 - Allahın sözünü yaymak. İki sene bütün oblastın haberi oldu

a.11-12 - Pavlus mucize yapıyor (mendiller)

a.13-17 - kötü ruhları kovmak (Skeva'nın oğulları), sonuç: herkese korku düştü

a.18-19 - kesin tövbe, herkesşn önünde (büyücülük kitaplarını yakmak: 600,000 leva)

a.20 - sonuç: “Böylelikle Rabbin haberi kuvvetli bir biçimde büyüdü ve **üstün oldu.**”

a.23-41 - o dereceye geldi, eski dinler korkmaya başladı: Demetriyus güöüşçü, tiyatroda, herkesten bir tepki, kimse tarafsız kalmadı.

- Demek: bir topluluk nasıl bu kadar işler doğru yapsın, gereken herşeyi yapsın, ama gene de Rabbi memnun etmesin? Nasıl olacak bu?

- bedensel hırs, mecburiyet duygusu, alışkanlık, adet düşüncesi (traditsya), imanı korumak (Hristiyanlık)

- sevgi bu işlerin içinde olmadı mı, ya da bu işlerin kaynağı sevgi olmadı mı, herşey boş ve sanki yapmamış gibi olursun:

1.Kor 13:1-3 - “Diyelim, insanların ve meleklerin dilleri ile konuşuyorum, ama sevgim yok. O vakit gürültü yapan bir bakır ve öten bir zil olurum.

2 Ve diyelim bende peygamberlik var, bütün saklı şeyleri biliyorum ve her türlü bilgim var. Diyelim, bende sonsuz iman var, öyle ki, balkanları bile havaya kaldırıyorum. Ama sevgim yok. O vakit bir hiçim.

3 Ve diyelim, her şeyimi fukaralara dağıtıyorum, ya da bedenimi teslim ediyorum yaksınlar. Ama sevgim yok. O vakit bunun bana hiç faydası olmaz.”

- ve gene: 2.Kor 5:14 - “Çünkü Mesihin sevgisi bizi zorluyor. Artık şöyle düşünüyoruz: madem bir kişi herkes için öldü, o zaman herkes öldü.”

- imanlının gerçek ve tek geçerli moticasyonu sevgi olmalı: müjdeyi paylaşıyorsun çünkü Mesihi seviyorsun, hem de insanı seviyorsun.

- bir kişi öldü: anlıyorsun Mesihin acılarını, onun sevgisini... “o zaman herkes öldü”: anlıyorsun insanın gerçek durumunu ve o seni rahat brakmıyor. İnsanların ateşe gideceğine dayanamıyorsun.

- bir imanlının hareketleri hepsi yerinde olabilir, ama özünü kaybetmiş olabilir. Neydi bu öz? Rabbin yakınlığını günden güne hissetmek. Rabbin işlerine şahit olmak.

- ne zaman gerçek asıl mucizeler oluyor, ne zaman kmtü ruhlar ağızlarından İsa'nın adını yükseltiriyorlar, ne zaman Şeytana en çok tutsak olanlar herkesin önünde tövbe ediyorlar

- o zaman birinci sevgin hızlı oluyor.

- BG'da bu lafı çok duyuyorum: “Ah nerede kaldı o eski günler? O zaman çok sevgi vardı.” Ama orada 'sevgi' sözünü yanlış kullanıyorlar, seviç ve heyecan idi, sevgi değil.

Komunizmin uzun senelerinden sonra büyük bir ruhsal patlama oldu. Eskiden yasak olan şey birden serbest oldu. Üstelik, sefte mahallede türkçe olarak toplantılar yapılabilirdi. Heyecanımızın büyük parçası o idi.

- ama şimdi kiliseler denemeden geöşyorlar: acaba gerçekten Rabbi seviyor muyuz.

Aslında şimdi gerçek sevgi için fırsat var. Asıl şimdi Rab Efes kasabasında gibi işleyebilir.

(4) Nasihat:

“5 Onun için hatırla nereden düştün, tövbe et ve en birinci yaptığın işleri yerine getir.”

- “tövbe et” - “Ama ben ne yapıyorum ya?” sarfoşluk mu? gezgincilik mi? lihvacılık mı? ... hayır yüreğin soğuk, katılaşıp, yağ başlamış,

- etkilenmiyorsun. Okuyorsun ama duyulanmıyorsun. Günler sana hep aynı geliyor. Allah senin kulağına bağırsa bile, sen bir an için duyulanıyorsun, ama asıl değişiklik yapacak kadar etkilenmiyorsun.

- imanlının yüreğini soğutan şeyler nedir:

(1) kardeşlerin hataları ve günahları - (2) yanlış öğretiler - (3) çevreden baskılar (Matta 24:13) - (4) dünya sevgisi, beklemek istemiyoruz: hemen karşılık istiyoruz

(5) Uyarı:

“Öbür türlü, eger sen tövbe etmesen, ben sana tezlerde geleceğim ve senin mumluğunu yerinden kaldıracam.”

- bu ne demek: mumluk kaldırılıyor, yani Efes'te kilise olmayacak. Bunu kim yapıyor? Kiliseyi kapatıran, onu yok eden kim olacak? Şeytan mı, devlet mi? Hayır! Mesih'in kendisi. Nasıl olabilir, Mesih istemesin kilise olsun?

- sevgisiz bir organizasyon, ne kadar büyük olursa olsun, ne kadar güzel işlerse işlesin, Rabbi memnum etmez.

- daha iyi kilise olmasın ne kadar sevgisiz bir kilise olsun.

“6 Gene de senin iyi bir tarafın var - sen Nikolaycılarının işlerinden azetmiyorsun, ben de onlardan azetmiyorum.”

- bize burada daha fazla bilgi verilmiyor, nasıl bir grup, nasıl bir öğretiler idi. Ama bölüm 2-3'te başka yerde de geöiyor ve orada daha detaylı bakacağız.

- bunlar 'serbestçi': Mesih'te serbestiz diyerek her türlü pislik, zina, sarfoşluk ve putperestlik yapardılar.

- Efes kilisesi gene de imanda temiz bir hayat yaşardılar.

(6) Dikkat:

“7 Kimin kulağı varsa, seslesin, Ruh topluluklara ne diyor.”

- Mesih bunu her topluluğa söylüyor, Rab konuştuktan sonra, ve özellikle biz direktno konuştuktan sonra, bize ne düşüyor: kulağı

(7) Yenelere söz:

“Kim yenersen, ona yaşam ağacından vereceğim yesin. O ağaç Allahın cennetindedir.”+-

- neden burtada cenneti andırıyor? ve bize sonsuz yaşam için neden bir ağaç lazım?

- Nasıl Rab en başta dünyayı ve insanı yaratırken bir bahçe yarattı nerede bütün herşey mükemmel idi, aynı biçimde Mesih Efes kasabasında kiliseyi yaratmıştı. Hani onu Apo 19'da okuduk.

- o zamanki olaylar Efes topluluğun cenneti idi. Oradaki sevgi, cennet sevgisi idi: Adem ve Havva kızanlar gibi Rabbi severdiler. Ama sonra unutkanlık daldı araya, sevgiyi soğuturan odur zaten.

- Ve daha önce İsa uyardı: “Nereden düştüğünü hatırla!” Aden bahçesinde bir düşüş oldu; günaha düşüş. Ondan sonra yaşam ağacı onlara yasaklandı.

- Ama şimdi Rab söz veriyor: sana yeniden o ağaçtan vereceğim. Ve o ağaç İsa'nın kendisidir. Yuhanna 6:51 “Gökten inmiş olan yaşayan ekmek benim. Bir kişi bundan yedi mi, sonsuza kadar yaşayacak. Benim vereceğim ekmek de, kendi bedenimdir. Ben onu dünyanın yaşamı için vereceğim.”

- Ama kime? “Kim yenerse...”

- Şimdi soğukluğu yenmek lazım, o zaman sonsuzlukta Mesihle beraber olacaz. Şimdi sevgisizliğu yenmek lazım, o zaman sonsuzlukta Rabbin sevgisini yaşayacan. Şimdi birinci sevgiyi yeniden kazanmak lazım. O zaman sonuncu sevgiyi kazanacan, o da hiç bitmeyecek.